

ALKULAUSE KIRJASENA JULKAISTUUN PUHEESEEN „KANSAN PETKUTTAMISESTA VAPAUDEN JA TASA-ARVOISUUDEN TUNNUKSILLA”

Kysymys, jota erittelin vapaan kansansivistystyön kysymyksille omistetussa edustajakokouksessa toukokuun 19 p:nä pitämässäni puheessa, nimittäin kysymys tasa-arvoisuudesta yleensä ja varsinkin työläisen ja talonpojan tasa-arvoisuudesta, on epäilemättä aikamme kärkevimpiä ja „kipeimpiä” kysymyksiä, joka koskee pikkuporvarin, pienyrittäjän, pientavaranomistajan, jokaisen poroporvarin ja intelligenssin (myös menshevistisen ja eserräläisen intelligenssin) yhdeksän kymmenesosan piintyneimpiä ennakkoluuloja.

Työläisen ja talonpojan tasa-arvoisuuden kieltäminen! Ajatella vain, mikä kauhea asia! Siihen koettavat tietystikin takertua kaikki kapitalistien ystävät, kaikki heidän häntyrinsä ja ensi kädessä menshevikit sekä eserrät, „ärsyttääkseen” talonpoikaa, „kiihottaakseen” häntä, usuttaakseen häntä työläisten, kommunistien kimppuun. Tuollaisilta yrityksiltä ei voida välttyä, mutta koska ne perustuvat valheeseen, niiden häpeällinen epäonnistuminen on taattu.

Talonpojat ovat harkitsevaa, asiallista väkeä, käytännön elämän väkeä. Asiat on heille selvitettävä käytännön pohjalta, yksinkertaisin, elämästä otetuin esimerkein. Onko oikeudenmukaista, että viljaylijäämiä omistava talonpoika kätkee nuo ylijäämät odotellessa hintojen nousua huikean korkealle keinottelutasolle, välittämättä lainkaan nälkäisistä työläisistä? Vai onko oikeudenmukaista, että valtiovalta, jota työläiset pitävät käsissään, ottaa kaikki viljaylijäämät valtion määräämällä kiinteällä hinnalla eikä keinottelijan, kauppasaksan vaatimalla nylykhyhinnalla?

Kysymys on nimenomaan siitä. Siinä on koko asian ydin. Kaikenlaiset petkuttajat, jotka menshevikkien ja eserrien

tavoin toimivat kapitalistien hyväksi, kapitalistien kaikkivallan palauttamisen hyväksi, haluavat „kuitata” tämän asian ytimen lavertelemalla „tasa-arvoisuudesta” ja „työtätekevien kansankerrosten yhtenäisyydestä”.

Talonpojan täytyy valita:

joko hän kannattaa vapaata viljakauppaa — se merkitsee, että hän kannattaa viljakeinottelua, rikkaiden vapautta rikastua, köyhien vapautta köyhtyä ja nähdä nälkää, se merkitsee, että hän kannattaa tilanherrojen ja kapitalistien kaikkivallan palauttamista, työläisten ja talonpoikien liiton purkamista;

tai hän kannattaa viljaylijäämien luovuttamista kiinteällä hinnalla valtiolle, s.o. yhdistyneelle työväenvallalle — se merkitsee, että hän kannattaa talonpoikien ja työläisten liittoa porvariston hävittämiseksi täydellisesti, kaikkien porvariston vallan palauttamismahdollisuuksien poistamista.

Tällaiset ovat vaihtoehdot.

Vauraat talonpojat, kulakit, valitsevat edellisen vaihtoehdon, haluavat koettaa onneaan liitossa kapitalistien ja tilanherrojen kanssa työläisiä vastaan, köyhälistöä vastaan, mutta sellaiset talonpojat ovat Venäjällä vähemmistönä. Talonpoikien enemmistö taas kannattaa liittoa työläisten kanssa kapitalistien vallan palauttamista vastaan, vastustaa „rikkaan vapautta rikastua”, „köyhän vapautta nähdä nälkää”, vastustaa tuon kirotun kapitalistisen „vapauden” (nälkäkuoleman vapauden) naamioimista suurilla sanoilla „tasa-arvoisuudesta” (viljaylijäämiä omistavan kylläisen tasa-arvoisuudesta nälkäisen kanssa).

Tehtävänäimme on taistella sitä viekasta kapitalistista petkutusta vastaan, jota menshevikit ja eserrät harjoittavat helisevillä ja koreilla sanoilla „vapaudesta” ja „tasa-arvoisuudesta”.

Talonpojat! Riisukaa naamiot niiltä lammasten vaatteissa kulkevilta susilta, jotka puhuvat makeillen „vapaudesta”, „tasa-arvoisuudesta”, „työtätekevien kansankerrosten yhtenäisyydestä”, mutta todellisuudessa puolustavat siten tilanherran „vapautta” sortaa talonpoikia, kapitalistipohatan ja työläisen tai puolinälkäisen talonpojan „tasa-arvoisuutta”, viljaylijäämiä kätkevän kylläisen ihmisen ja työläisen „tasa-arvoisuutta”, työläisen, jota nälkä ja työttömyys ahdistavat sodan rappioittamassa maassa. Tällaiset lammasten vaatteissa olevat sudet ovat pahimpia työtätekevien vihollisia,

he ovat tosiasiaassa kapitalistien ystäviä, vaikka sanoisivatkin itseään menshevikeiksi, eserriksi tai puolueettomiksi.

„Työläinen ja talonpoika ovat työtätekevinä tasa-arvoisia, mutta kylläinen viljakeinottelija ja nälkäinen työtätekevä eivät ole tasa-arvoisia”. „Me taistelemme vain puolustaessamme työn etuja, ottaen viljaa keinottelijalta mutta ei työtätekevältä.” „Me olemme valmiit yhteistyöhön keski-varakkaan talonpojan kanssa, työtätekevän talonpojan kanssa” — näin sanoin puheessani, ja tämä on asian *ydin*, tämä on totinen totuus, jota mutkistetaan sanahelinällä „tasa-arvoisuudesta”. Ja talonpoikien valtaenemmistö tietää olevan totta, että *työväenvaltio* taistelee keinottelijoita ja pohattoja vastaan auttaen kaikin tavoin työtätekeviä ja köyhiä,—kun sitävastoin *tilanherrojen valtio* (tsaarin aikana) samoin kuin *kapitalistinenkin valtio* (vapaimman ja demokraattisimman tasavallan oloissa) ovat aina ja kaikkialla, kaikissa maissa *auttaneet pohattoja ryöstämään työtätekeviltä, auttaneet keinottelijoita ja pohattoja rikastumaan puille paljaille joutuvien köyhien kustannuksella.*

Jokainen talonpoika tietää tämän totuuden. Ja mitä tietoisemmiksi talonpojat tulevat, sitä nopeammin ja varmemmin useimmat heistä suorittavat valintansa: he kannattavat liittoa työläisten kanssa, yhteistyötä työväenhallituksen kanssa tilanherrain ja kapitalistien valtiota vastaan, he ovat Neuvostovallan puolesta „Perustavaa kokousta” eli „demokraattista tasavaltaa” vastaan; he kannattavat yhteistyötä bolshevikki-kommunistien kanssa, ovat kapitalistien, menshevikkien ja eserrien tukemista vastaan!

* * *

Ja herroille „sivistyneille”, demokraateille, sosialisteille, sosialidemokraateille, sosialisti-vallankumouksellisille j.n.e. me sanomme: kaikki te tunnustatte sanoissa „luokkataistelun”, mutta unohtatte sen teoissa juuri silloin, kun se käy erikoisen kärkeväksi. Sen unohtaminen taas merkitsee siirtymistä pääoman puolelle, porvariston puolelle työtätekeviä vastaan.

Ken tunnustaa luokkataistelun, hänen on tunnustettava, että vapaimmassakaan ja demokraattisimmassakaan porvarillisessa tasavallassa „vapaus” ja „tasa-arvoisuus” eivät ole voineet olla eivätkä ole koskaan olleet muuta kuin

tavaranomistajain tasa-arvoisuuden ja vapauden, *pääoman* tasa-arvoisuuden ja vapauden ilmausta. Marx on tuhansia kertoja selvittänyt tätä kaikissa teoksissaan ja eritoten „Pääomassaan” (jonka te kaikki tunnustatte *sanoissa*), ivannut „vapauden ja tasa-arvoisuuden” käsittämistä abstraktisesti, ivannut latteälyisiä Benthameja, jotka eivät käsitä tätä, paljastanut näiden abstraktioiden aineelliset juuret.

Porvarillisen järjestelmän vallitessa (t.s. niin kauan kuin on voimassa maan ja tuotantovälineiden yksityisomistus) ja porvarillisen demokratian vallitessa „vapaus ja tasa-arvoisuus” jäävät vain muodollisiksi ja merkitsevät todellisuudessa (muodollisesti vapaiden, muodollisesti tasa-arvoisten) työläisten *palkkaorjuutta* ja *pääoman kaikkivaltaa*, työn alistamista pääoman sortoon. Nämä ovat sosialismin aakkosia, herrat „sivistyneet”, ja te olette unohtaneet nämä aakkoset.

Näistä aakkosista seuraa, että proletaarisen vallankumouksen aikana, kun luokkataistelu on kärjistynyt kansalaissodaksi, vain houkkiot ja petturit saattavat kuitata asian fraaseilla „vapaudesta”, „tasa-arvoisuudesta”, „työätekevien kansankerrosten yhtenäisyydestä”. Todellisuudessa ratkaisee kaiken proletariaatin ja porvariston välisen taistelun tulos, kun taas välikerrokset, keskiluokat (muun muassa koko pikkuporvaristo ja niin muodoin myös koko „talonpoikaisto”), horjuvat väistämättömästi molempien leirien välillä.

Kysymys on näiden välikerrosten liittymisestä jompaan kumpaan päävoimaan, proletariaattiin tai porvaristoon. Mitään muuta *ei voi olla*: ken ei ole tätä käsittänyt Marxin „Pääomaa” lukiessaan, hän ei ole käsittänyt mitään Marxista, hän ei ole käsittänyt mitään sosialismista, hän on tosiasiallisesti sokeasti porvariston perässä laahustava filisteri ja poroporvari. Se taas, joka on tämän käsittänyt, ei anna pettää itseään fraaseilla „vapaudesta” ja „tasa-arvoisuudesta”, hän ajattelee ja puhuu *todellisuudesta*, toisin sanoen, konkreettisista olosuhteista, joissa talonpojat ja työläiset *lähestyvät* toisiaan, joissa he solmivat *liiton* kapitalisteja vastaan, ryhtyvät *yhteistyöhön* riistäjiä, pohattoja ja keinoitelijoihin vastaan.

Proletariaatin diktatuuri ei merkitse luokkataistelun päättymistä, vaan sen jatkumista uusissa muodoissa. Prole-

tariaatin diktatuuri on voittaneen ja poliittisen vallan käsiinsä ottaneen proletariaatin luokkataistelua voitettua mutta ei tuhottua, ei kadonnutta eikä vastarinnasta luopunutta, vaan vastarintaansa voimistanutta porvaristoa vastaan. Proletariaatin diktatuuri on proletariaatin, työtätekevien etujoukon, ja lukuisten ei-proletaaristen työtätekevien kerrosten (pikkuporvariston, pienomistajien, talonpoikaiston, sivistyneistön j.n.e.) tai niiden enemmistön erikoismuotoinen luokkaliitto, pääomanvastainen liitto, jonka tarkoituksena on pääoman täydellinen kukistaminen, porvariston vastarinnan ja porvariston restauraatioyritysten täydellinen tukahduttaminen, liitto, jonka tarkoituksena on sosialismin lopullinen rakentaminen ja vakiinnuttaminen. Se on erikoislaatuinen liitto, joka muodostuu erikoisissa olosuhteissa, nimittäin raivoisan kansalaissodan olosuhteissa, se on sosialismin vakaiden kannattajien liitto sosialismin horjuvien liittolaisten ja joskus „puolueettomien” kanssa (silloin liitto muuttuu taistelusopimuksesta puolueettomuussopimukseksi), se on taloudellisesti, poliittisesti, yhteiskunnallisesti, henkisesti erilaisten luokkien välinen liitto. Vain Kautskyn, Martovin ja kumpp. kaltaiset mädän „berniläisen” eli keltaisen Internationalen mädät sankarit voivat kuitata tämän liiton konkreettisten muotojen, ehtojen, tehtävien tutkimisen yleisillä fraaseilla „vapaudesta”, „tasa-arvoisuudesta”, „työtätekevien kansankerrosten yhtenäisyydestä”, s.o. tavaratalouden kaudelta peräisin olevien aatteiden riekaleilla.

N. Lenin

Kesäkuun 23 pnä 1919

*Julkaistu v. 1919 kirjasessa:
N. Lenin „Kaksi puhetta vapaan
kansansivistystyön kysymyksille
omistetussa I yleisönläisessä
edustajakokouksessa”. Moskova*

*Julkaistaan kirjasen
tekstin mukaan*